

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-00497

Den 17. juli 2013

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer har i brev af 27. juni 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 173 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 173 (alm. del)

Vil ministeren redgøre for, hvilke muligheder habitatdirektivet eller andre regler giver for at tilpasse den måde, vi håndterer ulve i Danmark – herunder f.eks. at fritage områder for ulveophold?

Svar:

Naturstyrelsen har oplyst mig følgende, som jeg henholder mig til:

"EU-Habitatdirektivet om bevaring af vilde dyr og planter fastsætter de overordnede rammer for, hvordan Danmark kan forvalte ulv.

I henhold til habitatdirektivets art. 12 er medlemsstater forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at indføre en streng beskyttelsesordning i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er nævnt i direktivets bilag IV, litra a. Ulv (*Canis lupus*) er anført på bilag IV, litra a.

De nævnte foranstaltninger består af en række nærmere bestemte forbud, herunder alle former for forsætlig indfangning eller drab af enheder af disse arter i naturen.

Naturstyrelsen har fra Aarhus Universitet, DCE, fået udarbejdet et notat af 20. februar 2013 med titlen "Ulv i Danmark - hvad kan vi forvente?". I notatet konkluderes det bl.a., at "Danmark på nuværende tidspunkt må betragtes som værende en del af det naturlige udbredelsesområde for den centraleuropæiske ulvebestand".

Da ulven er kommet hertil af egen drift, er Danmark er forpligtet til at leve op til art. 12 i habitatdirektivet med hensyn til at sikre en streng beskyttelse af ulven i Danmark.

I henhold til habitatdirektivets art. 16 er det muligt at fravige bl.a. art. 12 af hensyn til f.eks. den offentlige sundhed og sikkerhed eller af andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser mv. Det vil sige, at Naturstyrelsen efter en konkret vurdering kan udstede tilladelse til, at ulv reguleres (bortskydes), hvis

den f.eks. vurderes at være til fare for mennesker, og der ikke findes nogen anden brugbar løsning.

Som det fremgår af ovenstående, er ulv efter habitatdirektivet således beskyttet i sit naturlige udbredelsesområde, dvs. der hvor den måtte strejfe til, herunder opholde sig, men den kan reguleres i det omfang det måtte vurderes at være nødvendigt af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed mv.

Habitatdirektivet indeholder ikke bestemmelser, som giver særskilt mulighed for at friholde bestemte områder fra ulv.

Det er Naturstyrelsen bekendt, at enkelte EU-lande som led i forvaltningen af deres ulvebestande angiveligt i et vist omfang har forsøgt at bortskyde ulve i bestemte geografiske områder. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 171.

Finland blev dog i forhold til en konkret beslutning herom underkendt i en EU-dom fra 2007, og Forvaltningsretten i Stockholm underkendte i år ligeledes en svensk beslutning om "skyddsjakt". Dommene er konkrete og relaterer sig til de særlige forhold i de to sager. De mulige konsekvenser for forvaltningen af ulv i Danmark kan være begrænsede, men det kan udledes, at der er snævre rammer for, hvornår og hvordan der kan ske regulering af ulv, netop fordi den er strengt beskyttet i EU.

Det kan i øvrigt oplyses, at miljøministeren i foråret bad Vildtforvaltningsrådet om at udarbejde et udkast til en forvaltningsplan for ulv. Denne plan vil indeholde faktuelle forhold vedrørende ulv, herunder biologi, lovgrundlag, andre landes erfaringer, samt forslag til, hvordan forvaltningen af ulv kan foregå."

Pia Olsen Dyhr

/

Niels Christensen